

clears facilitarà el desarmament nuclear i la no-prolifерació de les armes nuclears. Per això, la Xina aprova la conclusió, per la via de la negociació, d'un tractat just, raonable i verificable, de caràcter universal i de durada il·limitada. Està disposada a adoptar les mesures desitjades per accelerar-ne la ratificació i l'entrada en vigor.

2. Mentrestant, el Govern xinès fa les crides solemnes següents:

1) Els principals estats que disposen d'armament nuclear haurien de renunciar a la seva política de dissuasió nuclear. Els estats que tenen importants arsenals nuclears haurien de continuar reduint massivament els seus estocs;

2) Tots els estats que tinguin armes nuclears desplegades en un territori estranger les haurien de repatriar cap al seu territori. Tots els estats que disposen d'armament nuclear haurien de ser els primers a renunciar a fer servir les armes nuclears en qualsevol moment i en qualsevol circumstància, s'haurien de comprometre de manera incondicional a no fer servir ni amenaçar de fer servir les armes nuclears contra els estats que no en tenen o contra les zones exemptes d'armes nuclears, i haurien de concloure ràpidament instruments jurídics internacionals a aquest efecte;

3) Tots els estats que disposen d'armament nuclear s'haurien de comprometre a donar suport a les propostes de crear zones exemptes d'armes nuclears, a respectar l'estatus d'exempció d'armament nuclear d'aquestes zones, i a assumir les obligacions desitjades a aquests efectes;

4) Cap país no hauria d'aplicar ni desplegar sistemes d'armes espacials o sistemes de defensa antimíssils que puguin comprometre la seguretat o l'estabilitat estratègiques;

5) Convindria concloure, per la via de la negociació, un conveni internacional sobre la prohibició completa i la destrucció total de les armes nuclears.

3. El Govern xinès és favorable a l'aplicació de mesures de verificació d'acord amb les disposicions del Tractat de prohibició completa dels assaigs nuclears, a fi de garantir-ne el compliment, al ma-

teix temps, s'oposa fermament que cap país abusi del dret de verificació, principalment per mitjà de l'espionatge o dels serveis d'intel·ligència, atempti contra la sobirania de la Xina i en comprometi els interessos legítims en matèria de seguretat, violant els principis del dret internacional reconeguts universalment.

4. En el món actual, en què encara queden importants arsenals nuclears i en què la política de dissuasió nuclear continua basada en un primer ús de l'armament nuclear, l'interès nacional suprem de la Xina exigeix que la Xina garanteixi la seguretat, la fiabilitat i l'eficàcia del seu armament nuclear mentre no s'assoleixi l'objectiu de l'eliminació completa de les armes nuclears.

5. El Govern xinès i el poble xinès estan disposats a treballar conjuntament amb els governs i els pobles d'altres països en la noble tasca que representen la prohibició completa i la destrucció total de les armes nuclears en un futur pròxim.

Notes

1. Per al Regne a Europa, les Antilles Holandeses i Aruba.

2. El 29 de gener de 1997, el secretari general ha rebut del Govern israelià la comunicació següent sobre la declaració de l'apartat 3:

[El Govern israelià] considera que la declaració de l'Iran sobre aquest punt no té cap fonament jurídic i està totalment motivada per consideracions polítiques alienes [a aquest Tractat].

La declaració iraniana pretén obstaculitzar l'aplicació del Tractat i és contrària tant a la lletra com a l'esperit d'aquest Tractat, i també al principi d'igualtat sobirana de tots els estats consagrat per la Carta de les Nacions Unides.

Israel, per la seva situació geogràfica, forma part de l'Orient Mitjà, i cap objecció no canviarà aquest fet.

Israel fa una crida a tots els altres estats signataris del Tractat perquè rebutgin la reserva formulada per l'Iran en relació amb la inclusió d'Israel dins el Grup d'Estats de l'Orient Mitjà i l'Àsia del Sud i l'amenaça que representa.

Proposta

d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima i al Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, fets a Roma el 10 de març de 1988

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 9 de març del 2006 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima i al Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, fets a Roma el 10 de març de 1988

Tenint en compte que en els darrers anys la comunitat internacional ha pres consciència de l'amenaça que representa per a la seguretat mundial el fenomen del terrorisme internacional, l'Organització de les Nacions Unides i alguns dels seus organismes especialitzats han anat elaborant un seguit de convenis internacionals que tenen com a objectiu la lluita contra manifestacions específiques del fenomen terrorista.

Arran dels atemptats terroristes que es produïren l'11 de setembre del 2001, el Consell de Seguretat de les Nacions Unides va adoptar, el 29 de setembre del 2001, la Resolució 1373 (2001). Aquesta Resolució insta els estats membres a cooperar entre ells i a adoptar els diferents convenis i protocols internacionals relatius al terrorisme.

En aquest sentit, les Nacions Unides van establir una llista en què s'enumeraven 12 convenis internacionals, entre els quals es troba el Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima i el seu Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situa-

des a la plataforma continental, fets a Roma el 10 de març de 1988. Aquests tractats van ser adoptats en el marc de l'Organització Marítima Internacional (OMI), organisme especialitzat del sistema de les Nacions Unides del qual Andorra no és membre. Els tractats, però, estan oberts a l'adhesió de qualsevol estat, sigui o no membre de l'Organització.

El Conveni obliga les parts a tipificar com a delictes, en qualsevol grau de participació, una sèrie de comportaments detallats en el propi Conveni i que posen en perill la seguretat de la navegació marítima internacional. Entre aquests comportaments s'hi inclou la realització d'actes de violència contra una persona a bord, la destrucció d'un vaixell en servei, la col·locació de qualsevol artefacte o substància capaç de destruir el vaixell o causar-li danys que l'incapacitin per a la navegació o la destrucció d'instal·lacions o serveis de la navegació marítima. El Protocol, que és de la mateixa data, estén el deure de tipificar aquestes activitats delictives quan es cometin en instal·lacions, estructures i illes artificials fixades sobre el sòl marí més enllà del mar territorial dels estats part.

A més, el Conveni estableix la competència judicial dels diferents estats implicats i insta els estats a jutjar i castigar els acusats o, quan això no sigui possible, extraditar-los al país competent que així ho sol·liciti.

Adherint-se a aquest Conveni i al seu Protocol, Andorra se suma a més d'un centenar de països membres de les Nacions Unides que ja en són part, fa palès el seu compromís en la lluita contra els atacs a la seguretat de la navegació marítima internacional i evita la possibilitat d'esdevenir un territori d'empària.

Andorra és un estat sense litoral i no disposa per tant d'espais marins. Gaudeix, però, del dret d'accés al mar i des del mar a través dels estats que el separen de la costa conforme al Conveni de les Nacions Unides sobre dret marítim i el dret consuetudinari en la matèria; i, de fet, ja disposa d'un registre d'embarcacions esportives. D'altra banda, el caràcter processal i penal dels acords de l'OMI fa que la participació d'Andorra en aquests tractats sigui necessària en el marc de la lluita contra el terrorisme internacional, tot i tractar-se de supòsits de fet que només molt excepcionalment

afectaran el Principat. Per tot això, es fa una declaració explicativa sobre el caràcter no riberenc d'Andorra que salvaguardi ensem els drets andorrans d'accés al mar i des del mar:

“Andorra és un estat sense litoral i, en el moment d'adherir-se al Conveni i al Protocol, no disposa de naus oficials matriculades en els seus registres. No obstant això, conforme a la Llei del Codi de la circulació del 10 de juny de 1999, les persones físiques de nacionalitat andorrana i els estrangers legalment residents poden inscriure les seves embarcacions esportives en el Registre creat pel Govern d'Andorra. En aquest context, Andorra es reserva el dret, reconegut pel Conveni de les Nacions Unides sobre el dret marítim, i en particular pel seu article 125, de demanar als estats de trànsit (el Regne d'Espanya i la República Francesa) el dret d'accés al mar i des del mar, i la llibertat de trànsit pels seus territoris a tal efecte”

Tenint en compte les consideracions esmentades, s'aprova:

L'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima i al seu Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, fets a Roma el 10 de març de 1988.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra del Conveni i del Protocol.

Casa de la Vall, 9 de març del 2006

Joan Gabriel i Estany
Sindic General

Nosaltres els copríneps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Coprínep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Coprínep d'Andorra

Conveni

per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima

Els estats part en aquest Conveni,

Tenint en compte els propòsits i els principis de la Carta de les Nacions Unides relatius al manteniment de la pau i la seguretat internacionals, i la promoció de les relacions d'amistat i cooperació entre els estats;

Reconeixent en particular que tothom té dret a la vida, a la llibertat i a la seguretat de la persona com ho estableixen la Declaració universal dels drets humans i el Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics;

Profundament preocupats per l'escalada arreu del món d'actes de terrorisme, en totes les seves formes, que posen en perill o s'emporten vides humanes innocents, comprometen les llibertats fonamentals i perjudiquen greument la dignitat de les persones;

Considerant que els actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima posen en perill la seguretat de les persones i els béns, afecten seriosament el funcionament dels serveis marítims i socaven la confiança dels pobles del món en la seguretat de la navegació marítima;

Considerant que aquests actes preocupen greument la comunitat internacional en el seu conjunt;

Convençuts de la necessitat urgent de desenvolupar una cooperació internacional entre els estats pel que fa a l'elaboració i l'adopció de mesures pràctiques i efectives per prevenir aquests actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima, i per perseguir i castigar els seus autors;

Recordant la Resolució 40/61 de l'Assemblea General de les Nacions Unides del 9 de desembre de 1985, la qual, principalment, “urgeix tots els estats, unilateralment i en col·laboració amb els altres estats, i també els organismes pertinents de les Nacions Unides, a contribuir en l'eliminació progressiva de les causes que sustenten el terrorisme inter-

nacional i a fixar-se de forma especial en totes les situacions, especialment el colonialisme, el racisme, les situacions que impliquen violacions massives i flagrants dels drets humans i les llibertats fonamentals, i les que van lligades a l'ocupació estrangera, que puguin donar lloc a actes de terrorisme internacional i puguin posar en perill la pau i la seguretat internacionals”;

Recordant a més que la Resolució 40/61 “condemna inequívocament, com a criminals, tots els actes, els mètodes i les pràctiques de terrorisme, es cometin on es cometin, i sense importar qui en són els autors, especialment els que posen en perill les relacions d'amistat entre els estats i la seva seguretat”;

Recordant també que amb la resolució 40/61 es va convidar l'Organització Marítima Internacional a “estudiar el problema del terrorisme a bord de naus o contra naus amb la intenció de formular recomanacions sobre les mesures adequades”;

Tenint en compte la resolució A.584(14) del 20 de novembre de 1985 de l'Assemblea de l'Organització Marítima Internacional que requeria l'elaboració de mesures per prevenir els actes il·lícits que amenacen la seguretat de les naus, dels seus passatgers i de les seves tripulacions;

Assenyalant que els actes de la tripulació subjectes a la disciplina normal de bord estan fora de l'àmbit d'aquest Conveni;

Afirmant la conveniència de fer un seguiment de les regles i les normes relatives a la prevenció i el control d'actes il·lícits contra les naus i les persones que es troben a bord d'aquestes naus per tal d'actualitzar-les quan convingui i, a aquest efecte, prenent nota amb satisfacció de les mesures destinades a prevenir els actes il·lícits que posen en perill la seguretat de les naus i els seus passatgers i tripulacions, recomanades pel Comitè de Seguretat Marítima de l'Organització Marítima Internacional;

Afirmant a més que les qüestions no regulades per aquest Conveni continuen estant regides per les normes i els principis del dret internacional general;

Reconeixent la necessitat per a tots els estats en la lluita contra els actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima, de respectar estrictament les normes i els principis del dret internacional general;

Han convingut el següent:

Article 1

Als efectes d'aquest Conveni, “nau” vol dir una construcció naval de qualsevol tipus, que no estigui permanentment amarrada al fons del mar, incloent-hi els ginys amb suport dinàmic, ginys submergibles, o qualsevol altre giny flotant.

Article 2

1. Aquest Conveni no s'aplica:

- a. a les naus de guerra; o
- b. a les naus propietat d'un estat o explotades per un estat quan són utilitzades com a naus de guerra auxiliars o amb finalitats duaneres o policiaques; o
- c. a les naus que hagin estat retirades de la navegació o desarmades.

2. Cap disposició d'aquest Conveni pot afectar la immunitat de les naus de guerra i altres naus estatals utilitzades amb finalitats no comercials.

Article 3

1. Comet un delictes tota persona que il·licitament i intencionadament:

- a. Pren o exerceix el control d'una nau per mitjà de la violència o l'amenaça de la violència; o
- b. Comet un acte de violència contra una persona que es troba a bord d'una nau, si aquest acte pot posar en perill la seguretat de la navegació de la nau; o
- c. Destruïx una nau o causa danys a una nau o a la seva càrrega que puguin posar en perill la seguretat de la navegació de la nau; o
- d. Col·loca o fa col·locar en una nau, per qualsevol mitjà, sigui quin sigui, un dispositiu o una substància que puguin destruir o causar danys a la nau o a la seva càrrega que posin en perill o puguin posar en perill la seguretat de la navegació de la nau; o

e. Destruïx o danya greument les instal·lacions o els serveis de navegació marítima o pertorben greument el seu funcionament, si algun d'aquests actes pot posar en perill la seguretat de la navegació d'una nau; o

f. Comunica informació que sap que és falsa i, per aquest fet, posa en perill la seguretat de la navegació d'una nau; o

g. Fereix o mata una persona, quan aquests fets presenten una relació amb la comissió o la temptativa de comissió de qualsevol dels delictes esmentats a les lletres a) a f).

2. També comet un delictes tota persona que:

- a. Intenta cometre algun dels delictes enumerats a l'apartat 1; o
- b. Incita una altra persona a cometre qualsevol dels delictes enumerats a l'apartat 1, si el delictes es comet efectivament, o d'alguna altra manera és còmplice de la persona que comet el delictes; o

c. Amenança de cometre qualsevol dels delictes enumerats a les lletres b), c) i e) de l'apartat 1, si aquesta amenaça pot posar en perill la seguretat de la navegació de la nau en qüestió, ja sigui imposant o no condicions, segons el dret intern, que estiguin destinades a obligar una persona física o jurídica a dur a terme qualsevol acte o a abstenir-se de fer-ho.

Article 4

1. Aquest Conveni s'aplica si la nau navega o si segons el seu pla de ruta està previst que navegui en, a través de o des d'aigües de més enllà del límit exterior del mar territorial d'un sol estat, o dels límits laterals del seu mar territorial amb els estats adjacents.

2. En els casos en què el Conveni no s'apliqui de conformitat amb l'apartat 1, sí que s'aplicarà si l'autor o el presumpte autor del delictes és trobat dins del territori d'un estat part que no sigui l'estat esmentat a l'apartat 1.

Article 5

Cada estat part ha de fer que els delictes enumerats a l'article 3 siguin castigats

amb les penes adequades, que tinguin en compte la gravetat d'aquests delictes.

Article 6

1. Tot estat part adopta les mesures necessàries per establir la seva competència sobre els delictes enumerats a l'article 3 quan el delicte sigui comès:

- a. en contra o a bord d'una nau on oneja el pavelló de l'estat en el moment en què es comet el delicte; o
- b. en el territori d'aquest estat, incloent-hi el seu mar territorial; o
- c. per una persona nacional d'aquest estat.

2. Un estat part també pot establir la seva competència per conèixer d'algun d'aquests delictes quan:

- a. aquest és comès per una persona apàtrida, la residència habitual de la qual es troba en aquest estat; o
- b. durant la comissió del delicte una persona nacional d'aquest estat és retinguda, amenaçada, ferida o morta; o
- c. el delicte es comet amb la finalitat d'obligar aquest estat a fer o abstenir-se de fer una acció.

3. Tot estat part que ha establert la competència esmentada a l'apartat 2 ho notifica al secretari general de l'Organització Marítima Internacional (en endavant, "el secretari general"). Si aquest estat part posteriorment deixa sense efecte aquesta competència, ho notifica al secretari general.

4. Tot estat part adopta les mesures necessàries per establir la seva competència sobre els delictes enumerats a l'article 3 en els casos en què el presumpte autor del delicte es trobi en el seu territori i l'estat no l'extradeixi a cap altre estat part que hi hagi establert la seva competència de conformitat amb els apartats 1 i 2 d'aquest article.

5. Aquest Conveni no exclou cap competència penal que s'exerceixi de conformitat amb el dret intern.

Article 7

1. Si estima que les circumstàncies ho justifiquen i de conformitat amb la seva legislació, l'estat part en el territori del qual es troba l'autor o el presumpte autor del delicte, ha de detenir-lo o ha de

prendre altres mesures adequades per garantir la presència d'aquest el temps que sigui necessari per poder iniciar l'acció penal o un procediment d'extradició.

2. Aquest estat ha de dur a terme immediatament la investigació preliminar dels fets, de conformitat amb la seva legislació.

3. Tota persona respecte de la qual s'han pres les mesures esmentades a l'apartat 1 d'aquest article té dret a:

- a. comunicar-se sense demora amb el representant corresponent més pròxim de l'estat del qual sigui nacional o que estigui habilitat per establir aquesta comunicació; si aquesta persona és apàtrida, de l'estat en el territori del qual resideix habitualment;
- b. ser visitada per un representant d'aquest estat.

4. Els drets esmentats a l'apartat 3 han d'exercir-se de conformitat amb les lleis i els reglaments de l'estat en el territori del qual es troba l'autor o el presumpte autor del delicte, amb el benentès no obstant això que aquestes lleis i reglaments han de permetre el ple efecte de les finalitats per a les quals estan destinats els drets establerts a l'apartat 3.

5. Quan un estat part ha detingut una persona, de conformitat amb les disposicions d'aquest article, n'informa immediatament els estats part que han establert la seva competència de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 6, i si ho considera oportú, altres estats part interessats. L'estat que fa la investigació preliminar establerta a l'apartat 2 d'aquest article en comunica ràpidament les conclusions als dits estats i els indica si té la intenció d'exercir la seva competència.

Article 8

1. El capità d'una nau d'un estat part ("l'estat del pavelló") pot lliurar a les autoritats de qualsevol altre estat part ("l'estat destinatari") tota persona de la qual tingui motius raonables per creure que ha comès un dels delictes establerts a l'article 3.

2. L'estat del pavelló vetlla perquè el capità de la seva nau estigui obligat, quan sigui possible i si pot ser abans d'entrar en mar territorial de l'estat destinatari, quan duu a bord una persona que

vol lliurar de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1, a notificar a les autoritats de l'estat destinatari la seva intenció de lliurar aquesta persona i els motius que motiven aquesta decisió.

3. L'estat destinatari accepta el lliurament de la persona, llevat que tingui motius per considerar que el Conveni no és aplicable als fets que motiven el lliurament, i actua de conformitat amb les disposicions de l'article 7. La no acceptació del lliurament d'una persona ha de ser motivada.

4. L'estat del pavelló vetlla perquè el capità de la seva nau estigui obligat a comunicar a les autoritats de l'estat destinatari els elements de prova que tingui en el seu poder relacionats amb el presumpte delicte.

5. Un estat destinatari que ha acceptat el lliurament d'una persona de conformitat amb les disposicions de l'apartat 3 pot, al seu torn, sol·licitar a l'estat del pavelló que accepti el lliurament d'aquesta persona. L'estat del pavelló examina aquesta sol·licitud, i si hi accedeix, actua de conformitat amb les disposicions de l'article 7. Si l'estat del pavelló denega la sol·licitud comunica a l'estat destinatari els motius de la seva decisió.

Article 9

Cap disposició en aquest Conveni no afecta en cap cas les normes del dret internacional relatives a l'exercici de la competència dels estats en matèria d'investigació o d'execució a bord de naus que no porten el seu pavelló.

Article 10

1. L'estat part en el territori del qual és descobert l'autor o el presumpte autor del delicte, en els casos en què s'aplica l'article 6, si no l'extradeix, està obligat, sense demora i sense cap excepció, i tant si el delicte es va cometre com si no en el seu territori, a sotmetre el cas a les seves autoritats competents per a l'exercici de l'acció penal segons un procediment de conformitat amb la legislació d'aquest estat. Aquestes autoritats prenen la seva decisió en les mateixes condicions que per qualsevol altre delicte de caràcter greu d'acord amb la legislació d'aquest estat.

2. Tota persona contra la qual s'instaura un procediment amb motiu d'algun dels

delictes establerts a l'article 3 gaudeix de la garantia d'un tractament equitable en totes les fases del procés, incloent-hi el gaudi de tots els drets i les garanties previstos per a un procediment per la legislació de l'estat en el territori del qual es troba aquesta persona.

Article 11

1. Els delictes previstos a l'article 3 han de considerar-se inclosos com a delictes subjectes a extradició en qualsevol conveni d'extradició existent als estats part. Els estats part es comprometen a incloure aquests delictes com a delictes subjectes a extradició en qualsevol conveni d'extradició que signin entre ells.

2. Si un estat part que subordina l'extradició a l'existència d'un conveni rep una sol·licitud d'extradició d'un altre estat part amb el qual no té un conveni d'extradició, pot considerar aquest Conveni com la base jurídica per a l'extradició respecte dels delictes establerts a l'article 3. L'extradició està subjecta a les altres condicions estipulades pel dret de l'estat requerit.

3. Els estats part que no subordinen l'extradició a l'existència d'un conveni reconeixen els delictes establerts a l'article 3 com a delictes subjectes a extradició entre ells, amb subjecció a les condicions establertes pel dret de l'estat requerit.

4. Si és necessari, els delictes enumerats a l'article 3 han de tractar-se, a efectes de l'extradició entre estats part, com si haguessin estat comesos tant en el lloc en què es van perpetrar com en un lloc corresponent a la jurisdicció de l'estat part que demana l'extradició.

5. Un estat part que rep més d'una sol·licitud d'extradició en procedència d'estats que han establert la seva competència de conformitat amb les disposicions de l'article 6, i que decideix no interposar una acció judicial, en escollir l'estat on l'autor o el presumpte autor del delicte ha de ser extradit, ha de considerar degudament els interessos i les responsabilitats de l'estat part el pavelló del qual onejava a la nau en el moment de la comissió del delicte.

6. En considerar una sol·licitud d'extradició del presumpte autor del delicte presentada en virtut d'aquest Conveni,

l'estat requerit ha de tenir degudament en compte la qüestió de saber si aquesta persona pot exercir els seus drets, tal com s'estableixen a l'apartat 3 de l'article 7, a l'estat requeridor.

7. Pel que fa als delictes definits en aquest Conveni, les disposicions de tots els convenis i acords d'extradició conclusos entre estats part es modifiquen entre els estats part en la mesura que siguin incompatibles amb aquest Conveni.

Article 12

1. Els estats part acorden la cooperació judicial més àmplia en tot procediment penal relatiu als delictes establerts a l'article 3, incloent-hi l'obtenció dels elements de prova de què disposi i que són necessaris per al procediment.

2. Els estats part han de complir les seves obligacions en virtut de l'apartat 1, de conformitat amb qualsevol conveni de cooperació judicial que pugui existir entre ells. Si no existeix cap conveni, els estats part acorden aquesta cooperació de conformitat amb el seu dret intern.

Article 13

1. Els estats part col·laboren en la prevenció dels delictes enumerats a l'article 3, en particular:

a. prenent totes les mesures possibles per tal de prevenir la preparació, en els seus territoris respectius, dels delictes destinats a ser comesos a l'interior o fora dels seus territoris;

b. intercanviant informació de conformitat amb el seu dret intern, i coordinant les mesures administratives i d'altre tipus preses, si escau, per tal de prevenir la perpetració dels delictes enumerats a l'article 3.

2. Quan a causa de la comissió d'un delicte previst a l'article 3, el viatge d'una nau es retarda o s'interromp, tot estat part en el territori del qual es troben la nau, els passatgers o la tripulació, ha de fer tot el possible per evitar que la nau, els seus passatgers, la tripulació o la càrrega es retenguin o retardin indegudament.

Article 14

Tot estat part que té un motiu per creure que es cometrà un delicte previst

a l'article 3, i de conformitat amb el seu dret intern, ha de facilitar al més aviat possible tota la informació pertinent que posseeixi als estats que creu que són els que han establert la competència de conformitat amb l'article 6.

Article 15

1. Tot estat part comunica al secretari general, tan aviat com sigui possible i de conformitat amb el seu dret intern, tota la informació pertinent que tingui en el seu poder en relació amb:

a. les circumstàncies del delicte;

b. les mesures preses de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 13;

c. les mesures preses en relació amb l'autor o el presumpte autor del delicte i, en particular, els resultats de tot procediment d'extradició o altres procediments judicials.

2. L'estat part en què s'ha iniciat una acció penal contra el presumpte autor del delicte en comunica el resultat definitiu al secretari general de conformitat amb el seu dret intern.

3. El secretari general comunica la informació tramesa de conformitat amb els apartats 1 i 2 a tots els estats part, als membres de l'Organització Marítima Internacional (en endavant, "l'Organització"), als altres estats interessats i a les organitzacions intergovernamentals internacionals apropiades.

Article 16

1. Qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part relativa a la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni que no es pugui resoldre per la via de la negociació dins d'un termini raonable, se sotmet a arbitratge a instància d'un d'aquests estats. Si passats sis mesos des de la data de la demanda d'arbitratge les parts no han arribat a un acord pel que fa a l'organització d'aquest, qualsevol de les parts pot sotmetre la controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia mitjançant una sol·licitud, de conformitat amb l'estatut de la Cort.

2. Tot estat, en el moment de signar, ratificar, acceptar o aprovar aquest Conveni, o d'adherir-s'hi, pot declarar que no es considera obligat per una o totes les disposicions de l'apartat 1. Els altres estats part no estaran obligats per aquestes

disposicions respecte de tot estat part que hagi formulat aquesta reserva.

3. Tot estat que hagi formulat una reserva de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 pot retirar-la en qualsevol moment mitjançant una notificació adreçada al secretari general.

Article 17

1. Aquest Conveni estarà obert a la signatura a Roma, el 10 de març de 1988, per als estats participants en la Conferència internacional per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima, i des del 14 de març de 1988 fins al 9 de març de 1989 a la seu de l'Organització a la signatura de tots els estats. Posteriorment romandrà obert a l'adhesió.

2. Els estats poden expressar el seu consentiment a estar obligats per aquest Conveni mitjançant:

- a. la signatura sense necessitat de ratificació, d'acceptació o d'aprovació; o
- b. la signatura amb reserva de ratificació, acceptació o aprovació, seguida de la ratificació, l'acceptació o l'aprovació; o
- c. l'adhesió.

3. La ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió s'efectuen mitjançant el dipòsit d'un instrument a aquest efecte prop del secretari general.

Article 18

1. Aquest Conveni entrarà en vigor noranta dies després de la data en què quinze estats l'hagin signat sense reserva pel que fa a la ratificació, l'acceptació o l'aprovació, o n'hagin dipositat l'instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

2. Per a un estat que dipositi un instrument de ratificació, acceptació o aprovació d'aquest Conveni o que s'hi adhereixi, després que s'hagin satisfet les condicions que regeixen la seva entrada en vigor, la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió tindrà efecte noranta dies després de la data del dipòsit.

Article 19

1. Tot estat part pot denunciar aquest Conveni en qualsevol moment després de l'expiració del termini d'un any a par-

tir de la data en què el Conveni entri en vigor per a aquest estat.

2. La denúncia s'efectua mitjançant el dipòsit d'un instrument de denúncia prop del secretari general.

3. La denúncia té efecte un any després de la data en què el secretari general hagi rebut l'instrument de denúncia, o a l'expiració del termini més llarg enunciat en aquest instrument.

Article 20

1. L'Organització pot convocar una conferència amb el propòsit de revisar o modificar aquest Conveni.

2. El secretari general convoca una conferència dels estats part en aquest Conveni per revisar o modificar el Conveni, a demanda d'una tercera part dels estats part o de deu estats part, si aquesta última xifra és més elevada.

3. Tot instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió dipositat després de la data d'entrada en vigor d'una esmena a aquest Conveni es considerarà que s'aplica al Conveni tal com s'ha esmenat.

Article 21

1. Aquest Conveni està dipositat prop del secretari general.

2. El secretari general:

- a. informa tots els estats part que hagin signat aquest Conveni o s'hi hagin adherit i tots els membres de l'Organització de:
 - i. qualsevol nova signatura o dipòsit de nous instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, i de la seva data;
 - ii. la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni;
 - iii. el dipòsit de qualsevol instrument de denúncia d'aquest Conveni, juntament amb la data en què s'hagi rebut i la data en què la denúncia tindrà efecte;
 - iv. la recepció de qualsevol declaració o notificació feta en virtut d'aquest Conveni;

b. envia còpies certificades conforme d'aquest Conveni a tots els estats que l'hagin signat o s'hi hagin adherit.

3. Després que aquest Conveni entri en vigor, el dipositori n'envia una còpia

certificada conforme al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides perquè sigui registrat i publicat de conformitat amb l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides.

Article 22

Aquest Conveni s'estableix en un sol exemplar original en anglès, àrab, castellà, francès, rus i xinès, i tots els textos són igualment fefaents.

En testimoni de la qual cosa, els sotsignats, degudament autoritzats pels seus governs respectius a aquest efecte, signen aquest Conveni.

Fet a Roma el dia deu de març de mil nou-cents vuitanta-vuit.

Situació**el 25 d'octubre del 2005 del Conveni per a la repressió d'actes il·licits contra la seguretat de la navegació marítima**

Fet a Roma, el 10 de març de 1988

Entrada en vigor: 1 de març de 1992

Nombre d'estats contractants: 128

Estats contractants de l'instrument	Data del dipòsit en vigor	Data d'entrada
Afganistan (adhesió)	23 de setembre del 2003	22 de desembre del 2003
Albània (adhesió)	19 de juny del 2002	17 de setembre del 2002
Alemanya (adhesió) ³	6 de novembre de 1990	1 de març de 1992
Algèria (adhesió) ¹	11 de febrer de 1998	12 de maig de 1998
Argentina (ratificació) ¹	17 d'agost de 1993	15 de novembre de 1993
Armènia (accessió)	8 de juny del 2005	6 de setembre del 2005
Austràlia (adhesió)	19 de febrer de 1993	20 de maig de 1993
Àustria (ratificació)	28 de desembre de 1989	1 de març de 1992
Azerbaitjan (adhesió)	26 de gener del 2004	25 d'abril del 2004
Bangladesh (accessió)	9 de juny del 2005	7 de setembre del 2005
Barbados (adhesió)	6 de maig de 1994	4 d'agost de 1994
Bielorússia (adhesió)	4 de desembre del 2002	4 de març del 2003
Bèlgica (accessió)	11 d'abril del 2005	10 de juliol del 2005
Bolívia (adhesió)	13 de febrer del 2002	14 de maig del 2002
Bòsnia i Hercegovina (adhesió)	28 de juliol del 2003	26 d'octubre del 2003
Botswana (adhesió)	14 de setembre del 2000	13 de desembre del 2000
Brunei Darussalam (ratificació)	4 de desembre del 2003	3 de març del 2004
Bulgària (ratificació)	8 de juliol de 1999	6 d'octubre de 1999
Burkina Faso (adhesió)	15 de gener del 2004	14 d'abril del 2004
Canadà (ratificació) ²	18 de juny de 1993	16 de setembre de 1993
Cap Verd (adhesió)	3 de gener del 2003	3 d'abril del 2003
Costa Rica (ratificació)	25 de març del 2003	23 de juny del 2003
Croàcia (accessió)	18 d'agost del 2005	16 de novembre del 2005
Cuba (adhesió) ²	20 de novembre del 2001	18 de febrer del 2002
Dinamarca (ratificació) ¹	25 d'agost de 1995	23 de novembre de 1995
Djibouti (adhesió)	9 de juny del 2004	7 de setembre del 2004
Dominica (adhesió)	31 d'agost del 2001	29 de novembre del 2001
Equador (adhesió)	10 de març del 2003	8 de juny del 2003
Egipte (ratificació) ¹	8 de gener de 1993	8 d'abril de 1993
El Salvador (adhesió)	7 de desembre del 2000	7 de març del 2001
Eslovàquia (adhesió)	8 de desembre del 2000	8 de març del 2001
Eslovènia (adhesió)	18 de juliol del 2003	16 d'octubre del 2003
Espanya (ratificació)	7 de juliol de 1989	1 de març de 1992
Estats Units (ratificació)	6 de desembre de 1994	6 de març de 1995
Estònia (adhesió)	15 de febrer del 2002	16 de maig del 2002
Federació de Rússia (ratificació)	4 de maig del 2001	2 d'agost del 2001
Filipines (ratificació)	6 de gener del 2004	5 d'abril del 2004
Finlàndia (adhesió)	12 de novembre de 1998	10 de febrer de 1999
França (aprovació) ¹	2 de desembre de 1991	1 de març de 1992
Gàmbia (adhesió)	1 de novembre de 1991	1 de març de 1992
Ghana (adhesió)	1 de novembre del 2002	30 de gener del 2003
Grècia (ratificació)	11 de juny de 1993	9 de setembre de 1993
Grenada (adhesió)	9 de gener del 2002	9 d'abril del 2002
Guinea (accessió)	1 de febrer del 2005	2 de maig del 2005
Guinea Equatorial (adhesió)	15 de gener del 2004	14 d'abril del 2004
Guyana (adhesió)	2 de gener del 2003	2 d'abril del 2003
Hondures (accessió)	17 de maig del 2005	15 d'agost del 2005
Hongria (ratificació)	9 de novembre de 1989	1 de març de 1992
Iemen (adhesió)	30 de juny del 2000	28 de setembre del 2000
Illes Marshall (adhesió)	29 de novembre de 1994	27 de febrer de 1995
Índia (adhesió) ¹	15 d'octubre de 1999	13 de gener del 2000
Irlanda (adhesió)	10 de setembre del 2004	9 de desembre del 2004
Islàndia (adhesió)	28 de maig del 2002	26 d'agost del 2002
Itàlia (ratificació)	26 de gener de 1990	1 de març de 1992
Jamaica (accessió)	17 d'agost del 2005	15 de novembre del 2005

Japó (adhesió)	24 d'abril de 1998	23 de juliol de 1998
Jordània (adhesió)	2 de juliol del 2004	30 de setembre del 2004
Kazakhstan (adhesió)	24 de novembre del 2003	22 de febrer del 2004
Kenya (adhesió)	21 de gener del 2002	21 d'abril del 2002
Kuwait (adhesió)	30 de juny del 2003	28 de setembre del 2003
Letònia (adhesió)	4 de desembre del 2002	4 de març del 2003
Líban (adhesió)	16 de desembre de 1994	16 de març de 1995
Libèria (ratificació)	5 d'octubre de 1995	3 de gener de 1996
Líbia (adhesió)	8 d'agost del 2002	6 de novembre del 2002
Liechtenstein (adhesió)	8 de novembre del 2002	6 de febrer del 2003
Lituània (adhesió)	30 de gener del 2003	30 d'abril del 2003
Mali (adhesió)	29 d'abril del 2002	28 de juliol del 2002
Malta (adhesió)	20 de novembre del 2001	18 de febrer del 2002
Marroc (ratificació)	8 de gener del 2002	8 d'abril del 2002
Maurici (adhesió)	3 d'agost del 2004	1 de novembre del 2004
Mèxic (adhesió) ¹	13 de maig de 1994	11 d'agost de 1994
Micronèsia (adhesió)	10 de febrer del 2003	11 de maig del 2003
Moçambic (adhesió) ¹	8 de gener del 2003	8 d'abril del 2003
Moldàvia (accessió)	11 d'octubre del 2005	9 de gener del 2006
Mònaco (adhesió)	25 de gener del 2002	25 d'abril del 2002
Myanmar (adhesió) ¹	19 de setembre del 2003	18 de desembre del 2003
Namíbia (adhesió)	10 de juliol del 2004	18 d'octubre del 2004
Nauru (accessió)	11 d'agost del 2005	9 de novembre del 2005
Nigèria (adhesió)	24 de febrer del 2004	24 de maig del 2004
Noruega (ratificació)	18 d'abril de 1991	1 de març de 1992
Nova Zelanda (ratificació)	10 de juny de 1999	8 de setembre de 1999
Oman (adhesió)	24 de setembre de 1990	1 de març de 1992
Països Baixos (acceptació)	5 de març de 1992	3 de juny de 1992
Pakistan (adhesió)	20 de setembre del 2000	19 de desembre del 2000
Palau (adhesió)	4 de desembre del 2001	4 de març del 2002
Panamà (adhesió)	3 de juliol del 2002	1 d'octubre del 2002
Paraguai (accessió)	12 de novembre del 2004	10 de febrer del 2005
Perú (adhesió)	19 de juliol del 2001	17 d'octubre del 2001
Polònia (ratificació)	25 de juny de 1991	1 de març de 1992
Portugal (adhesió) ¹	5 de gener de 1996	4 d'abril de 1996
Qatar (adhesió)	18 de setembre del 2003	17 de desembre del 2003
Regne Unit (ratificació) ^{1,1}	3 de maig de 1991	1 de març 1992
República Àrab de Síria (adhesió)	24 de març del 2003	22 de juny del 2003
República de Corea (adhesió)	14 de maig del 2003	12 d'agost del 2003
República Txeca (accessió)	10 de desembre del 2004	10 de març del 2005
República Unida de Tanzània (accessió)	11 de maig del 2005	9 d'agost del 2005
Romania (adhesió)	2 de juny de 1993	31 d'agost de 1993
Saint Christopher i Nevis (adhesió)	17 de gener del 2002	17 d'abril del 2002
Saint Lucia (adhesió)	20 de maig del 2004	18 d'agost del 2004
Saint Vincent i Grenadines (adhesió)	9 d'octubre del 2001	7 de gener del 2002
Samoa (adhesió)	18 de maig del 2004	16 d'agost del 2004
Senegal (adhesió)	9 d'agost del 2004	7 de novembre del 2004
Sèrbia i Montenegro (adhesió)	10 de maig del 2004	8 d'agost del 2004
Seychelles (ratificació)	24 de gener de 1989	1 de març de 1992
Singapur (adhesió)	3 de febrer del 2004	3 de maig del 2004
Sri Lanka (adhesió)	4 de setembre del 2000	3 de desembre del 2000
Sud-àfrica (accessió)	8 de juliol del 2005	6 d'octubre del 2005
Sudan (adhesió)	22 de maig del 2000	20 d'agost del 2000
Suècia (ratificació)	13 de setembre de 1990	1 de març de 1992
Suïssa (ratificació)	12 de març de 1993	10 de juny de 1993
Swazilàndia (adhesió)	17 d'abril del 2003	16 de juliol del 2003
Tadjikistan (accessió)	12 d'agost del 2005	10 de novembre del 2005
Togo (adhesió)	10 de març del 2003	8 de juny del 2003
Tonga (adhesió)	6 de desembre del 2002	6 de març del 2003
Trinitat i Tobago (adhesió)	27 de juliol de 1989	1 de març de 1992
Tunísia (adhesió) ¹	6 de març de 1998	4 de juny de 1998
Turkmenistan (adhesió)	8 de juny de 1999	6 de setembre de 1999
Turquia (ratificació) ¹	6 de març de 1998	4 de juny de 1998

Ucraïna (ratificació)	21 d'abril de 1994	20 de juliol de 1994
Uganda (adhesió)	11 de novembre del 2003	9 de febrer del 2004
Unió dels Emirats Àrabs (accessió)	15 de setembre del 2005	14 de desembre del 2005
Uruguai (adhesió)	10 d'agost del 2001	8 de novembre del 2001
Uzbekistan (adhesió)	25 de setembre del 2000	24 de desembre del 2000
Vanuatu (adhesió)	18 de febrer de 1999	19 de maig de 1999
Vietnam (adhesió)	12 de juliol del 2000	10 d'octubre del 2002
Xile (ratificació)	22 d'abril de 1994	21 de juliol de 1994
Xina (ratificació) ¹	20 d'agost de 1991	1 de març de 1992
Xipre (adhesió)	2 de febrer del 2000	2 de maig del 2000

1. Amb una reserva o declaració.
2. Amb una notificació segons l'article 6.
3. El 3 d'octubre de 1990, la República Democràtica Alemanya es va adherir a la República Federal d'Alemanya. La República Democràtica Alemanya* es va adherir al Conveni el 14 d'abril de 1989.

* Amb una reserva.

4. El Regne Unit va declarar que la seva ratificació tindria efecte també respecte de l'illa de Man a partir del 8 de febrer de 1999.

Declaracions i reserves

Alemanya, República Democràtica

L'instrument d'adhesió de la República Democràtica Alemanya anava acompanyat de la reserva següent en llengua alemanya:

“De conformitat amb l'article 16, apartat 2 del Conveni, la República Democràtica Alemanya declara que no es considera obligada per l'article 16, apartat 1 del Conveni.”

Algèria

L'instrument d'adhesió de la República Popular Democràtica d'Algèria anava acompanyat de la reserva següent:

“El Govern de la República Popular Democràtica d'Algèria no es considera obligat per les disposicions de l'article 16, apartat 1 del Conveni per a la repressió dels actes il·licits contra la seguretat de la navegació marítima, conclòs a Roma el 10 de març de 1988. El Govern de la República Popular Democràtica d'Algèria declara que per sotmetre una controvèrsia a arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia, es requereix en cada cas l'acord de totes les parts en la controvèrsia.”

Argentina

L'instrument de ratificació de la República d'Argentina contenia la reserva següent:

“La República d'Argentina declara, de conformitat amb les disposicions de l'article 16, apartat 2 del Conveni, que no està obligada per cap de les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article.”

Armènia

Declaració

“La República d'Armènia declara que no es considera obligada per la segona frase de l'apartat 1 de l'article 16 del Conveni per a la repressió d'actes il·licits contra la seguretat de la navegació marítima.”

Azerbaitjan

Reserva

“De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 16 del Conveni, la República d'Azerbaitjan declara que no es considera obligada per l'apartat 1 de l'article 16.”

Cuba

L'instrument d'adhesió de la República de Cuba contenia la reserva següent:

“La República de Cuba, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 16, declara que no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article esmentat, respecte d'arranjament de controvèrsies entre els estats part, ja que considera que aquestes controvèrsies han de resoldre's mitjançant un acord amigable. Igualment, la República de Cuba reitera que no reconeix la competència obligatòria de la Cort Internacional de Justícia.”

Dinamarca

L'instrument de ratificació del Regne de Dinamarca contenia la reserva següent:

“[...] no obstant això, amb la reserva que el Conveni, com tampoc el Protocol, no s'aplicaran a les Fèroe ni a Groenlàndia, i queden pendents d'una decisió ulterior.”

Egipte

L'instrument de ratificació de la República Àrab d'Egipte anava acompanyat de les reserves següents:

“1. Es formula una reserva a l'article 16 sobre l'arranjament amistós de controvèrsies, ja que aquest estableix la competència obligatòria de la Cort Internacional de Justícia, i també pel que fa a l'aplicació del Conveni als vaixells en aigües interiors que hagin de navegar més enllà de les aigües territorials.

2. Es formula una reserva a l'article 6, apartat 2 del Conveni i a l'article 3, apartat 2 del Protocol, perquè aquests articles permeten la competència opcional dels estats víctimes de xantatge (als quals l'autor d'un acte de terrorisme els demana de fer o abstenir-se de fer qualsevol acció).

Això és en compliment de la disposició de l'apartat 4 de cadascun dels dos articles.”

Federació de Rússia

L'instrument de ratificació de la Federació de Rússia contenia la reserva següent (en rus):

“La Federació de Rússia aplica les disposicions de l'apartat 1 de l'article 8 del

Conveni per a la repressió dels actes il·licits contra la seguretat de la navegació marítima en la mesura que no entrin en conflicte amb la seva legislació.”

França

L'instrument d'aprovació de la República Francesa conté les declaracions següents:

“1. Pel que fa a l'article 3, apartat 2, la República Francesa entén per “temptativa”, “incitació”, “complicitat” i “amença”, la temptativa, la incitació, la complicitat i l'amença tal com es defineixen a les condicions establertes pel dret penal francès.

2. La República Francesa no es considera obligada per les disposicions de l'article 16, apartat 1, segons el qual “qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part relativa a la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni que no es pugui resoldre per la via de la negociació dins d'un termini raonable, se sotmet a arbitratge a instància d'un d'aquests estats. Si passats sis mesos des de la data de la demanda d'arbitratge les parts no han arribat a un acord pel que fa a l'organització d'aquest, qualsevol de les parts pot sotmetre la controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia mitjançant una sol·licitud, de conformitat amb l'estatut de la Cort”.

Índia

L'instrument d'adhesió de la República de l'Índia conté la reserva següent:

“De conformitat amb l'article 16, apartat 2 del Conveni per a la repressió dels actes il·licits contra la seguretat de la navegació marítima de 1988, el Govern de l'Índia per la present declara que no es considera obligat per les disposicions de l'article 16, apartat 1.”

Iraq

La reserva següent es va fer en el moment de la signatura del Conveni:

“Aquesta signatura no implica de cap manera el reconeixement d'Israel ni l'inici de cap relació amb Israel.”

Mèxic

L'instrument d'adhesió dels Estats Units Mexicans contenia la reserva següent:

"L'adhesió de Mèxic al Conveni per a la repressió dels actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima de 1988, i al seu Protocol per a la repressió dels actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental de 1988, es fa amb el benentès que en matèria d'extradició, tant l'article 11 del Conveni com l'article 3 del Protocol s'aplicaran a la República de Mèxic amb subjecció a les modalitats i els procediments establerts per les disposicions aplicables del dret intern."

Moçambic

L'instrument d'adhesió de Moçambic contenia les declaracions següents:

"La República de Moçambic no es considera obligada per les disposicions de l'article 16, apartat 1 del Conveni.

En aquest sentit, la República de Moçambic indica que, en cada cas individual, el consentiment de totes les parts a la controvèrsia és necessari per sotmetre la controvèrsia a l'arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia."

A més, la República de Moçambic declara que:

"La República de Moçambic, d'acord amb la seva Constitució i lleis internes, no pot extraditar ciutadans de Moçambic.

Aleshores, els ciutadans de Moçambic seran jutjats i condemnats pels tribunals nacionals."

Myanmar

L'instrument d'adhesió de Myanmar anava acompanyat de la reserva següent:

"El Govern de la Unió de Myanmar desitja formular una reserva a l'article 16, apartat 1 respecte a l'arbitratge i no es considera obligat per aquest."

Portugal

L'instrument d'adhesió de la República Portuguesa contenia la declaració següent:

"Segons el seu dret intern, Portugal considera que el lliurament de la persona sospitosa a què fa referència l'article 8 del Conveni només pot basar-se en sospites fonamentades que ha comès qualsevol dels delictes esmentats a l'article 3, i sempre ha de dependre d'una resolució judicial. A més, no s'admetrà en

cas que el delicte atribuït suposi la pena de mort."

Qatar

L'instrument d'adhesió de Qatar contenia el següent:

"Sota reserva de l'article 16, apartat 1."

Regne Unit

L'instrument de ratificació del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord anava acompanyat de la declaració següent:

"[...] que fins que no es compleixin les consultes amb diversos territoris sota la sobirania territorial del Regne Unit, el Conveni i el Protocol només s'aplicaran respecte del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord. Les consultes amb els territoris es troben en curs i s'espera que es compleixin al final de l'any 1991."

Tunísia

L'instrument d'adhesió de la República de Tunísia anava acompanyat de la declaració següent:

"La República de Tunísia, en acordar adherir-se al Conveni per a la repressió dels actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima, conclòs a Roma el 10 de març de 1988, declara que no es considera obligada per les disposicions de l'article 16, apartat 1 del Conveni i manté que les controvèrsies quant a la interpretació o l'aplicació del Conveni poden ser sotmeses a arbitratge o a la Cort Internacional de Justícia amb l'acord previ de totes les parts involucrades."

Turquia

L'instrument de ratificació de la República de Turquia anava acompanyat de la reserva següent:

"En signar el Conveni per a la repressió dels actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima i el Protocol per a la repressió dels actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, el Govern de la República de Turquia, de conformitat amb l'article 16, apartat 2 del Conveni, declara que no es considera obligat per les disposicions de l'article 16, apartat 1 del Conveni."

Vietnam

L'instrument d'adhesió del Vietnam anava acompanyat de la declaració següent:

"De conformitat amb el Conveni, la República Socialista del Vietnam formula una reserva a l'article 16, apartat 1."

Xile

La declaració següent es va fer en el moment de la signatura del Conveni:

"En relació amb les disposicions de l'article 4 d'aquest Conveni, el Govern de Xile no aplicarà aquestes disposicions als incidents que tinguin lloc a les aigües interiors i a les aigües de l'estret de Magallanes."

Xina

La declaració següent es va fer en el moment de la signatura del Conveni:

"La República Popular de la Xina no està obligada per l'apartat 1 de l'article 16 del Conveni esmentat."

Aquesta declaració es va reafirmar en l'instrument de ratificació de la República Popular de la Xina.

Notificacions

Article 6

Canadà

De conformitat amb les disposicions de l'article 6, apartat 3 del Conveni, el secretari general ha estat informat que el Canadà ha establert la seva competència sobre els delictes en tots els casos esmentats a l'article 6, apartat 2 del Conveni.

Protocol

per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental

Els estats part en aquest Protocol,

Essent part al Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima,

Reconeixent que les raons per les quals es va elaborar el Conveni s'apliquen també a les plataformes fixes situades en la plataforma continental,

Tenint en compte les disposicions d'aquest Conveni,

Afirmant que les qüestions que no estan regulades per aquest Protocol continuaran regint-se per les normes i els principis del dret internacional general.

Han convingut el següent:

Article 1

1. Les disposicions dels articles 5 i 7 i les dels articles 10 al 16 del Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima (en endavant "el Conveni") s'apliquen igualment mutatis mutandis als delictes que es determinen a l'article 2 d'aquest Protocol quan aquests delictes es cometen a bord o contra plataformes fixes situades a la plataforma continental.

2. En els casos en què aquest Protocol no sigui aplicable de conformitat amb l'apartat 1, les seves disposicions seran no obstant això aplicables si l'autor o el presumpte autor del delictes és descobert en el territori d'un estat part diferent de l'estat a les aigües interiors o al mar territorial del qual està situada la plataforma fixa.

3. A efectes d'aquest Protocol, "plataforma fixa" designa una illa artificial, una instal·lació o una obra aferrada de manera permanent al fons del mar amb la finalitat d'explorar o d'explotar recursos o amb altres finalitats econòmiques.

Article 2

1. Comet un delictes qualsevol persona que il·lícitament i intencionadament:

- a) s'empara d'una plataforma fixa o n'exerceix el control amb violència o amenaça de violència; o
- b) aconsegueix un acte de violència contra una persona que es troba a bord d'una plataforma fixa, si aquest acte pot posar en perill la seguretat de la plataforma; o
- c) destrueix una plataforma fixa o li causa danys que poden posar en perill la seva seguretat; o

d) col·loca o fa col·locar en una plataforma fixa, per un mitjà qualsevol, un dispositiu o una substància apropiats per destruir la plataforma o posar en perill la seva seguretat; o

e) fereix o mata qualsevol persona, quan aquests fets presenten un lligam de connexió amb un dels delictes establerts a les lletres a) a la d) tant si ha estat comès com si s'ha intentat cometre.

2. Comet també un delictes qualsevol persona que:

- a) intenta cometre alguns dels delictes establerts a l'apartat 1; o
- b) incita una altra persona a cometre un d'aquests delictes, si el delictes es comet efectivament, o és d'alguna altra manera el còmplice de la persona que comet algun d'aquests delictes; o
- c) amenaça de cometre algun dels delictes establerts a les lletres b) i c) de l'apartat 1, si aquesta amenaça pot posar en perill la seguretat de la plataforma fixa tant si, segons la legislació nacional, aquesta amenaça va acompanyada com si no d'una condició destinada a obligar una persona física o jurídica a dur a terme o a abstenir-se de dur a terme un acte qualsevol.

Article 3

1. Cada estat part adopta les mesures necessàries per establir la seva competència per tal de conèixer dels delictes establerts a l'article 2, quan el delictes es comet:

- a) contra o a bord d'una plataforma fixa quan aquesta es troba en la plataforma continental d'aquest estat; o
- b) per un nacional d'aquest estat.

2. Un estat part també pot establir la seva competència a l'efecte de conèixer d'algun d'aquests delictes:

- a) quan el comet una persona apàtrida que té la residència habitual en aquest estat;
- b) quan mentre es perpetrava un nacional d'aquest estat ha estat retingut, amenaçat, ferit o mort; o
- c) quan es comet amb la finalitat d'obligar aquest estat a dur a terme qualsevol acte o a abstenir-se de fer-ho.

3. Qualsevol estat part que ha establert la seva competència per als casos previstos a l'apartat 2, ho notifica al secretari general de l'Organització Marítima Internacional (en endavant "el secretari general"). Si aquest estat part deroga després aquesta legislació, ho notifica al secretari general.

4. Cada estat part adopta les mesures necessàries per establir la seva competència per tal de conèixer dels delictes establerts a l'article 2 en els casos en què el presumpte autor del delictes es troba en el seu territori i no l'extradeix a cap dels estats part que han establert la seva competència de conformitat amb els apartats 1 i 2 d'aquest article.

5. Aquest Protocol no exclou cap competència penal exercida de conformitat amb la legislació nacional.

Article 4

Cap disposició d'aquest Protocol no afecta en cap cas les normes del dret internacional relatives a les plataformes fixes situades a la plataforma continental.

Article 5

1. Aquest Protocol s'obre el 10 de març de 1988 a Roma i, del 14 de març de 1988 al 9 de març de 1989 a la seu de l'Organització Marítima Internacional (en endavant "l'Organització") a la signatura de tot estat que hagi signat el Conveni. Després romandrà obert a l'adhesió.

2. Els estats poden expressar el seu consentiment a estar obligats per aquest Protocol mitjançant:

- a) la signatura sense necessitat de ratificació, l'acceptació o l'aprovació; o
- b) la signatura amb reserva de ratificació, acceptació o aprovació, seguida de ratificació, acceptació o aprovació; o
- c) adhesió.

3. La ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió s'efectuen mitjançant el dipòsit d'un instrument a aquest efecte prop del secretari general.

4. Només poden esdevenir part en aquest Protocol aquells estats que hagin signat el Conveni sense necessitat de ratificació, l'acceptació o l'aprovació o que

hagin ratificat, acceptat o aprovat el Conveni o s'hi hagin adherit.

Article 6

1. Aquest Protocol entra en vigor noranta dies després de la data en què tres estats hagin, ja sigui signat el Protocol sense necessitat de ratificació, l'acceptació o l'aprovació, ja sigui dipositat un instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Tanmateix, aquest Protocol no pot entrar en vigor abans de l'entrada en vigor del Conveni.

2. Per a un estat que diposita un instrument de ratificació, acceptació o aprovació d'aquest Protocol o s'hi adhereix després que s'hagin complert les condicions que regulen la seva entrada en vigor, la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió prenen efecte noranta dies després de la data del dipòsit.

Article 7

1. Aquest Protocol pot ser denunciat per qualsevol estat part en qualsevol moment després de l'expiració d'un període d'un any a partir de la data en què entra en vigor aquest Protocol respecte d'aquest estat.

2. La denúncia s'efectua mitjançant el dipòsit d'un instrument de denúncia prop del secretari general.

3. La denúncia pren efecte un any després de la data en què el secretari general rebí l'instrument de denúncia o a l'expiració del termini més llarg dels que s'hagin enunciat en aquest instrument.

4. La denúncia del Conveni per un estat part es considera una denúncia d'aquest estat part a aquest Protocol.

Article 8

1. L'Organització pot convocar una conferència amb l'objectiu de revisar o modificar aquest Protocol.

2. El secretari general convoca una conferència dels estats part en aquest Protocol per revisar-lo o modificar-lo a demanda d'un terç dels estats part o de cinc estats part si aquesta darrera xifra és més elevada.

3. Tot instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió dipositat després de l'entrada en vigor d'una esmena a aquest Protocol es considera que

s'aplica al Protocol tal com ha estat modificat.

Article 9

1. Aquest Protocol es diposita prop del secretari general.

2. El secretari general:

a) informa tots els estats que han signat aquest Protocol o s'hi han adherit i també tots els membres de l'Organització:

i) de qualsevol nova signatura o de qualsevol dipòsit d'un nou instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, i de la seva data;

ii) de la data d'entrada en vigor d'aquest Protocol;

iii) del dipòsit de qualsevol instrument de denúncia d'aquest Protocol i també de la data en què ha estat rebut i la data en què la denúncia esdevé efectiva;

iv) de la recepció de qualsevol declaració o notificació emesa en virtut d'aquest Protocol o del Conveni relativa a aquest Protocol.

b) tramet còpies certificades conforme d'aquest Protocol a tots els estats que l'hagin signat o s'hi hagin adherit.

3. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Protocol, el dipositari en trametrà una còpia certificada conforme al secretari general de l'Organització de les Nacions Unides per tal que sigui registrada i publicada de conformitat amb l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides.

Article 10

Aquest Protocol s'ha redactat en un sol exemplar original en les llengües anglesa, àrab, xinesa, espanyola, francesa i russa, i cada text és igualment fefaent.

En fe de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte pels seus governs respectius, signen aquest Protocol.

Fet a Roma el dia deu de març de mil nou-cents vuitanta-vuit.

Situació el 25 d'octubre del 2005 del Protocol per a la repressió d'actes il·licits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental

Fet a Roma, el 10 de març de 1988

Entrada en vigor: 1 de març de 1992

Nombre d'estats contractants: 118

Estats contractants de l'instrument	Data del dipòsit en vigor	Data d'entrada
Afganistan (adhesió)	23 de setembre del 2003	22 de desembre del 2003
Albània (adhesió)	19 de juny del 2002	17 de setembre del 2002
Alemanya (adhesió) ³	6 de novembre de 1990	1 de març de 1992
Argentina (ratificació)	26 de novembre del 2003	24 de febrer del 2004
Armènia (accessió)	8 de juny del 2005	6 de setembre del 2005
Austràlia (adhesió)	19 de febrer de 1993	20 de maig de 1993
Àustria (adhesió)	28 de desembre de 1989	1 de març de 1992
Azerbaitjan (adhesió)	26 de gener del 2004	25 abril del 2004
Bangladesh (accessió)	9 de juny del 2005	7 de setembre del 2005
Barbados (adhesió)	6 de maig de 1994	4 d'agost de 1994
Bèlgica (accessió)	11 d'abril del 2005	10 de juliol del 2005
Bielorússia (adhesió)	4 de desembre del 2002	4 de març del 2003
Bolívia (adhesió)	13 de febrer del 2002	14 de maig del 2002
Bòsnia i Hercegovina (adhesió)	28 de juliol del 2003	26 d'octubre del 2003
Botswana (adhesió)	14 de setembre del 2000	13 de desembre del 2000
Brunei Darussalam (ratificació)	4 de desembre del 2003	3 de març del 2004
Bulgària (ratificació)	8 de juliol de 1999	6 d'octubre de 1999
Burkina Faso (adhesió)	14 de gener del 2004	13 d'abril del 2004
Canadà (ratificació) ¹	18 de juny de 1993	16 de setembre de 1993
Cap Verd (adhesió)	3 de gener del 2003	3 d'abril del 2003
Costa Rica (ratificació)	25 de març del 2003	23 de juny del 2003
Croàcia (accessió)	18 d'agost del 2005	16 de novembre del 2005
Cuba (adhesió) ²	20 de novembre del 2001	18 de febrer del 2002
Dinamarca (ratificació) ²	25 d'agost de 1995	23 de novembre de 1995
Djibouti (adhesió)	9 de juny del 2004	7 de setembre del 2004
Dominica (accessió)	12 d'octubre del 2004	10 de gener del 2005
Equador (adhesió)	10 de març del 2003	8 de juny del 2003
Egipte (ratificació) ²	8 de gener de 1993	8 d'abril de 1993
El Salvador (adhesió)	7 de desembre del 2000	7 de març del 2001
Eslovàquia (adhesió)	8 de desembre del 2000	8 de març del 2001
Eslovènia (adhesió)	18 de juliol del 2003	16 d'octubre del 2003
Espanya (ratificació)	7 de juliol de 1989	1 de març de 1992
Estats Units (ratificació)	6 de desembre de 1994	6 de març de 1995
Estònia (accessió)	28 de gener del 2004	27 d'abril del 2004
Federació de Rússia (ratificació)	4 de maig del 2001	2 d'agost del 2001
Finlàndia (adhesió)	28 d'abril del 2000	27 de juliol del 2000
Filipines (ratificació)	6 de gener del 2004	5 d'abril del 2004
França (aprovació) ²	2 de desembre de 1991	1 de març de 1992
Ghana (adhesió)	1 de novembre del 2002	30 de gener del 2003
Grècia (ratificació)	11 de juny de 1993	9 de setembre de 1993
Grenada (adhesió)	9 de gener del 2002	9 d'abril del 2002
Guinea (accessió)	1 de febrer del 2005	2 de maig del 2005
Guinea Equatorial (adhesió)	15 de gener del 2004	14 d'abril del 2004
Guyana (adhesió)	30 de gener del 2003	30 d'abril del 2003
Hondures (accessió)	17 de maig del 2005	15 d'agost del 2005
Hongria (ratificació)	9 de novembre de 1989	1 de març de 1992
Iemen (adhesió)	30 de juny del 2000	28 de setembre del 2000
Illes Marshall (adhesió)	16 d'octubre de 1995	14 de gener de 1996
Índia (adhesió) ²	15 d'octubre de 1999	13 de gener del 2000
Irlanda (adhesió)	10 de setembre del 2004	9 de desembre del 2004
Islàndia (adhesió)	28 de maig del 2002	26 d'agost del 2002
Itàlia (ratificació)	26 de gener de 1990	1 de març de 1992
Jamaica (accessió)	19 d'agost del 2005	17 de novembre del 2005
Japó (adhesió)	24 d'abril de 1998	23 de juliol de 1998

Jordània (adhesió)	2 de juliol del 2004	30 de setembre del 2004
Kazakhstan (adhesió)	24 de novembre del 2003	22 de febrer del 2004
Kenya (adhesió)	21 de gener del 2002	21 d'abril del 2002
Kuwait (adhesió)	30 de juny del 2003	28 de setembre del 2003
Letònia (adhesió)	4 de desembre del 2002	4 de març del 2003
Líban (adhesió)	16 de desembre de 1994	16 de març de 1995
Libèria (ratificació)	5 d'octubre de 1995	3 de gener de 1996
Líbia (adhesió)	8 d'agost del 2002	6 de novembre del 2002
Liechtenstein (adhesió)	8 de novembre del 2002	6 de febrer del 2003
Lituània (adhesió)	30 de gener del 2003	30 d'abril del 2003
Mali (adhesió)	29 d'abril del 2002	28 de juliol del 2002
Malta (adhesió)	20 de novembre del 2001	18 de febrer del 2002
Marroc (ratificació)	8 de gener del 2002	8 d'abril del 2002
Maurici (adhesió)	3 d'agost del 2004	1 de novembre del 2004
Mèxic (adhesió) ¹	13 de maig de 1994	11 d'agost de 1994
Moçambic (adhesió)	8 de gener del 2003	8 d'abril del 2003
Moldàvia (accessió)	11 d'octubre del 2005	9 de gener del 2006
Mònaco (adhesió)	25 de gener del 2002	25 d'abril del 2002
Myanmar (adhesió)	19 de setembre del 2003	18 de desembre del 2003
Namíbia (accessió)	7 de setembre del 2005	6 de desembre del 2005
Nauru (accessió)	114 d'agost del 2005	9 de novembre del 2005
Noruega (ratificació)	18 d'abril de 1991	1 de març de 1992
Nova Zelanda (ratificació)	10 de juny de 1999	8 de setembre de 1999
Oman (adhesió)	24 de setembre de 1990	1 de març de 1992
Països Baixos (acceptació) ²	5 de març de 1992	3 de juny de 1992
Pakistan (adhesió)	20 de setembre del 2000	10 de desembre del 2000
Palau (adhesió)	4 de desembre del 2001	4 de març del 2002
Panamà (adhesió)	3 de juliol del 2002	1 d'octubre del 2002
Paraguai (accessió)	12 de novembre del 2004	10 de febrer del 2005
Perú (adhesió)	19 de juliol de 2001	17 d'octubre del 2001
Polònia (ratificació)	25 de juny de 1991	1 de març de 1992
Portugal (adhesió)	5 de gener de 1996	4 d'abril de 1996
Qatar (adhesió)	18 de setembre del 2003	17 de desembre del 2003
Regne Unit (ratificació) ^{2,4}	3 de maig de 1991	1 de març de 1992
República Àrab de Síria (adhesió)	24 de març del 2003	22 de juny del 2003
República de Corea (adhesió)	10 de juny del 2003	8 de setembre del 2003
República Txeca (accessió)	10 de desembre del 2004	10 de març del 2005
Romania (adhesió)	2 de juny de 1993	31 d'agost de 1993
Saint Lucia (adhesió)	20 de maig del 2004	18 d'agost del 2004
Saint Vincent i Grenadines (adhesió)	9 d'octubre del 2001	7 de gener del 2002
Senegal (adhesió)	9 d'agost del 2004	7 de novembre del 2004
Sèrbia i Montenegro (accessió)	2 de març del 2005	31 de maig del 2005
Seychelles (ratificació)	24 de gener de 1989	1 de març de 1992
Sud-àfrica (accessió)	8 de juliol del 2005	6 d'octubre del 2005
Sudan (adhesió)	22 de maig del 2000	20 d'agost del 2000
Suècia (ratificació)	13 de setembre de 1990	1 de març de 1992
Suïssa (ratificació)	12 de març de 1993	10 de juny de 1993
Swazilàndia (adhesió)	17 d'abril del 2003	16 de juliol del 2003
Tadjikistan (accessió)	12 d'agost del 2005	10 de novembre del 2005
Togo (adhesió)	10 de març del 2003	8 de juny del 2003
Tonga (adhesió)	6 de desembre del 2002	6 de març del 2003
Trinitat i Tobago (adhesió)	27 de juliol de 1989	1 de març de 1992
Tunísia (adhesió)	6 de març de 1998	4 de juny de 1998
Turkmenistan (adhesió)	8 de juny de 1999	6 de setembre de 1999
Turquia (ratificació) ²	6 de març de 1998	4 de juny de 1998
Ucraïna (ratificació)	21 d'abril de 1994	20 de juliol de 1994
Uruguai (adhesió)	10 d'agost del 2001	8 de novembre del 2001
Uzbekistan (adhesió)	25 de setembre del 2000	24 de desembre del 2000
Vanuatu (adhesió)	18 de febrer de 1999	19 de maig de 1999
Vietnam (adhesió)	12 de juliol del 2002	10 d'octubre del 2002
Xile (ratificació)	22 d'abril de 1994	21 de juliol de 1994
Xina (ratificació) ²	20 d'agost de 1991	1 de març de 1992
Xipre (adhesió)	2 de febrer del 2000	2 de maig del 2000

1. Amb una notificació segons l'article 3.
2. Amb una reserva o declaració.
3. El 3 d'octubre de 1990, la República Democràtica Alemanya es va adherir a la República Federal d'Alemanya. La República Democràtica Alemanya es va adherir* al Conveni el 14 d'abril de 1989.

* Amb una reserva.

4. El Regne Unit va declarar que la seva ratificació tindria efecte també respecte de l'illa de Man a partir del 8 de febrer de 1999.

Declaracions i reserves

Alemanya, República Democràtica

L'instrument d'adhesió de la República Democràtica Alemanya anava acompanyat de la reserva següent en llengua alemanya:

“De conformitat amb l'article 16, apartat 2 del Conveni per a la repressió d'actes il·licits contra la seguretat de la navegació marítima, les disposicions del qual s'apliquen mutatis mutandis al Protocol, segons l'article 1, apartat 1 del Protocol, la República Democràtica Alemanya declara que no es considera obligada per l'article 16, apartat 1 del Conveni pel que fa al Protocol.”

Cuba

L'instrument d'adhesió de la República de Cuba contenia la reserva següent:

La República de Cuba, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 16 del Conveni per a la repressió d'actes il·licits contra la seguretat de la navegació marítima, aplicable a aquest Protocol, declara que no es considera obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article esmentat, respecte de l'arranjament de controvèrsies entre els estats part, ja que considera que aquestes controvèrsies s'haurien de resoldre amb un acord amigable. Igualment, la República de Cuba reitera que no reconeix la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia.

Dinamarca

L'instrument de ratificació del Regne de Dinamarca contenia la reserva següent:

“[...] amb la reserva, tanmateix, que el Conveni i el Protocol no s'aplicaran a les

Fèroe ni a Groenlàndia, fins que no es decideixi altrament.”

Egipte

L'instrument de ratificació de la República Àrab d'Egipte anava acompanyat de les reserves següents:

1. “Es formula una reserva a l'article 16 sobre l'arranjament amistós de les controvèrsies ja que estableix la jurisdicció obligatòria de la Cort Internacional de Justícia i també respecte de l'aplicació del Conveni als vaixells que naveguen en aigües internes i que han de navegar més enllà de les aigües territorials.

2. Es formula una reserva a l'article 6, apartat 2 del Conveni i a l'article 3, apartat 2 del Protocol perquè aquests articles permeten la jurisdicció opcional d'estats sotmesos a xantatge (als quals els autors d'un acte terrorista els demana de fer o d'abstenir-se de fer algun acte).

Això és en compliment de la disposició de l'apartat 4 de cadascun dels dos articles.”

França

L'instrument d'aprovació de la República Francesa contenia les declaracions següents:

1. Pel que fa a l'article 2, apartat 2, la República Francesa entén per “temptativa”, “incitació”, “complicitat” i “amenança”, la temptativa, la incitació, la complicitat i l'amenança tal com es defineixen en les condicions establertes pel dret penal francès.

2. La República Francesa no es considera obligada per les disposicions de l'article 1, apartat 1 en la mesura que fa referència a les disposicions de l'article 16, apartat 1, segons el qual “qualsevol controvèrsia entre dos o més estats part relativa a la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni que no es pugui resoldre per la via de la negociació dins d'un termini raonable, se sotmet a arbitratge a instància d'un d'aquests estats. Si passats sis mesos des de la data de la demanda d'arbitratge les parts no han arribat a un acord pel que fa a l'organització d'aquest, qualsevol de les parts pot sotmetre la controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia mitjançant una demanda, de conformitat amb l'estatut de la Cort.

Iraq

La reserva següent es va fer en el moment de la signatura del Protocol:

“Aquesta signatura no implica de cap manera un reconeixement d'Israel ni l'inici de cap relació amb Israel.”

Mèxic

L'instrument d'adhesió dels Estats Units de Mèxic contenia la reserva següent:

“L'adhesió de Mèxic al Conveni per a la repressió d'actes il·licits contra la seguretat de la navegació marítima de 1988 i al seu Protocol per a la repressió d'actes il·licits contra la seguretat de les plataformes fixes en la plataforma continental de 1988, es fa amb el benentès que en matèria d'extradició, tant l'article 11 del Conveni com l'article 3 del Protocol s'aplicaran a la República de Mèxic amb subjecció a les modalitats i els procediments establerts per les disposicions aplicables del dret intern.”

Països Baixos

L'instrument d'acceptació del Regne dels Països Baixos contenia la reserva següent:

“Respecte de l'obligació establerta a l'article 1 del Protocol en relació amb l'article 10 del Conveni per a la repressió d'actes il·licits contra la seguretat de la navegació marítima, d'exercir la jurisdicció en els casos en què les autoritats judicials dels Països Baixos no puguin exercir la jurisdicció per cap dels motius a què fa referència l'article 3, apartat 1 del Protocol, el Govern del Regne dels Països Baixos es reserva el dret d'estar obligat a exercir aquesta jurisdicció només després que el Regne hagi rebut i denegat una demanda d'extradició d'un estat part.”

Regne Unit

L'instrument de ratificació del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord anava acompanyat de la declaració següent:

“[...] que fins que no es completin les consultes amb diversos territoris sota la sobirania territorial del Regne Unit, el Conveni i el Protocol només s'aplicaran respecte del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord. Les consultes amb els territoris es troben en curs i s'es-

pera que es completin a final de l'any 1991.”

Turquia

L'instrument de ratificació de la República de Turquia anava acompanyat de la reserva següent:

“En signar el Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima i el Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental, el Govern de la República de Turquia, de conformitat amb l'article 16, apartat 2 del Conveni, declara que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 16 del Conveni.”

Xina

La declaració següent es va fer en el moment de la signatura del Protocol:

“La República Popular de la Xina no està obligada per l'apartat 1 de l'article 16 del Conveni esmentat.”

Aquesta declaració va ser reafirmada en l'instrument de ratificació de la República Popular de la Xina.

Notificacions

Article 3

Canadà

De conformitat amb les disposicions de l'article 3, apartat 2 del Protocol, el secretari general ha estat informat que el Canadà ha establert la seva competència sobre els delictes en tots els casos esmentats a l'article 3, apartat 2 del Protocol.

Declaració del Principat d'Andorra relativa al Conveni per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de la navegació marítima i al Protocol per a la repressió d'actes il·lícits contra la seguretat de les plataformes fixes situades a la plataforma continental

“Andorra és un estat sense litoral i, en el moment d'adherir-se al Conveni i al Protocol, no disposa de naus oficials matriculades en els seus registres. No obstant això, conforme a la Llei del Codi de la circulació del 10 de juny de 1999, les persones físiques de nacionalitat andorrana i els estrangers legalment residents poden inscriure les seves embarcacions esportives en el Registre creat pel Govern d'Andorra. En aquest context, Andorra es reserva el dret, reconegut pel Conveni de les Nacions Unides sobre el dret marítim, i en particular pel seu article 125, de demanar als estats de trànsit (el Regne d'Espanya i la República Francesa) el dret d'accés al mar i des del mar, i la llibertat de trànsit pels seus territoris a tal efecte”

Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 14 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, que esmena el sistema de control de la Convenció

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 9 de març del 2006 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 14 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, que esmena el sistema de control de la Convenció

El Protocol núm.14 de la Convenció europea per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, mitjançant el qual s'esmenen els articles que fan referència al Tribunal Europeu dels Drets Humans i al Comitè de Ministres, s'obre a la signatura el 13 de maig del 2004 i, per a la seva entrada en vigor, requereix la ratificació de tots els estats part de la Convenció de Roma, és a dir tots els estats membres del Consell d'Europa.

Des de la seva adopció l'any 1950, la Convenció de Roma per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals ha estat modificada i completada en diverses ocasions a través de protocols d'esmena o addicionals que han permès a les parts contractants d'adaptar aquest instrument a l'evolució i al desenvolupament de la societat europea. Concretament, el mecanisme de control instituit per la Convenció ha estat sotmès a una reforma profunda l'any 1994 amb l'adopció del Protocol núm. 11, en vigor des de l'1 de novembre del 1998. El Principat d'Andorra va signar aquest Protocol el 10 de novembre de 1994 i el va ratificar el 22 de gener de 1996.

Deu anys més tard, mentre gairebé tots els països del continent han esdevingut part de la Convenció, la necessitat d'ajustar els mecanismes i, particularment, de garantir a llarg termini l'eficàcia del Tribunal Europeu dels Drets Humans, ha esdevingut urgent per permetre-li seguir tenint un rol preeminent en matèria de protecció dels drets humans a Europa.

La perspectiva de creixement continu de la càrrega de treball del Tribunal Europeu dels Drets Humans en els pròxims anys fa que s'hagin de prendre un conjunt de mesures concretes i coherents per preservar el futur del sistema, especialment la reforma del mecanisme de control. El Protocol núm. 14 comporta essencialment mesures concretes de millora del sistema en els camps de la filtració i del tractament subsegüent de les demandes judicials pel Tribunal.